

prima instanță: V. Clima
(Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-1599/17

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii : Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Arcadie Boicu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/39 împotriva lui Arcadie Boicu cu privire la încasarea plăților datorate pentru serviciile de livrare a agentului termic și a cheltuielilor de judecată,

și cererea reconvențională a lui Arcadie Boicu împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/39 și Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la anularea datoriei indicată în factura de plată pentru energia termică, obligarea neincluserii în factură la capitolul datoriei a sumei de 15860,61 lei, obligarea de a perfecta factura de plată pe numele său și excluderii din rubrica beneficiar Starciuc G.T și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Arcadie Boicu și menținută hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 20 martie 2015, APLP nr. 54/39 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Arcadie Boicu cu privire la încasarea plăților datorate pentru serviciile de livrare a agentului termic aferente locuinței nr. 222 din str. Alecu Russo 59/4, mun. Chișinău, pentru perioada 01 noiembrie 2001 - 01 octombrie 2014 în sumă de 15830,26 lei, compensarea cheltuielilor de judecată, indicând intervenient de partea reclamantă pe SA „Termoelectrica”.

În motivarea acțiunii APLP nr. 54/39 a indicat că, în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/39 pe numele pârâtului, SA „Termoelectrica” a livrat energie termică, însă pârâtul nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată în perioada respectivă constituie suma revindecată.

La data de 22 decembrie 2015, APLP nr. 54/39 a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea sumei de 8 373,40 lei, pentru perioada 01 iulie 2006 - 01 octombrie 2014. A susținut că pentru perioada anterioară, există deja o hotărâre judecătorească prin care de la chiriașii anteriori a fost adjudecată suma de 7 456,86 lei.

Ulterior, Arcadie Boicu a înaintat acțiune reconvențională împotriva APLP nr. 54/39 și SA „Termoelectrica” cu privire la anularea datoriei indicate în factura de plată pentru energia termică în sumă de 15 860,61 lei, obligarea neinclunderii în factură la capitolul datoriei a sumei de 15 860,61 lei, obligarea APLP nr. 54/39 de a perfecta factura de plată pe numele lui Boicu Arcadie și a exclude din rubrica beneficiar pe Starciuc G.T, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale, a menționat că în anul 2009 s-a adresat Primăriei mun. Chișinău cu cerere privind asigurarea sa cu spațiu locativ în condițiile Legii cu privire la poliție, nr. 416 din 18 decembrie 1990, cerere la care a primit refuz.

La 09 aprilie 2009, Curtea de Apel Chișinău a emis hotărârea judecătorească, prin care Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să-1 asigure cu spațiu locativ.

Hotărârea a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2009, astfel că devenind irevocabilă, a fost pusă în executare silită.

Întru asigurarea executării documentului executării, executorul judecătoresc a aplicat sechestrul pe apartamentul nr. 222 din str. Alecu Russo nr. 59/4, mun. Chișinău, cu obligarea Consiliului mun. Chișinău de a-i repartiza lui Boicu Arcadie apartamentul nominalizat.

La data de 30 noiembrie 2009, prin dispoziția Primăriei mun. Chișinău cu privire la executarea hotărârii instanței de judecată, s-a dispus repartizarea lui Boicu Arcadie a apartamentului nr. 222 din str. Alecu Russo nr. 59/4, mun. Chișinău, iar la 17 decembrie 2009 i s-a eliberat ordinul de repartitie nr. 013248.

La data de 22 decembrie 2009, în baza ordinului de repartitie, lui Boicu Arcadie i-a fost deschis cont personal cu perfectarea fișei locuinței și a tabelului nominal.

Conform prevederilor art. 53 și 60 Codul cu privire la locuințe, obligațiile de plată a serviciilor comunale intervin de la instalare.

Obligațiile impuse de APLP nr. 54/39, privind plata serviciilor de livrare a agentului termic derivă din anul 2001, iar la situația din 01 decembrie 2009 constituie suma de 15 860,61 lei.

Consideră că aceste sume nu sunt imputabile lui, deoarece nu a beneficiat de ele, or, din decembrie 2009 achită cu regularitate toate serviciile de gospodărire comunală.

La fel consideră că obligațiile sale de plată a serviciilor de gospodărire comunală conform art. 512, 514 Codul civil au apărut de la data ordinului de repartitie, or, datoriile în sumă de 5860,61 lei, s-au format anterior instalării lui în apartament.

Mai consideră cerințele formulate de APLP nr. 54/39 la înaintarea acțiunii ca nefondate, includerea sumelor în ordinele de plată neîntemeiate, facturarea neîntemeiată pe numele Starciuc G.T, or, Boicu Arcadie este beneficiarul apartamentului nr. 222 din str. Alecu Russo nr. 59/4, mun. Chișinău din 17 decembrie 2009, din 19 februarie 2010 în calitate de proprietar conform contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței private nr. 1142 din 09 februarie 2010.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, acțiunea reconvențională a lui Boicu Arcadie împotriva APLP nr. 54/39 și SA „Termoelectrica” cu privire la anularea datoriei indicate în factura de plată pentru energia termică în sumă de 15 860,61 lei, obligarea neincluserii în factură la capitolul datoriei a sumei de 15 860,61 lei, obligarea Asociației proprietarilor de locuințe privatizate nr. 54/39 de a perfecta factura de plată pe numele lui Boicu Arcadie și a exclude din rubrica beneficiar pe Starciuc G.T, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea inițială depusă de APLP nr. 54/39 împotriva lui Arcadie Boicu cu privire la încasarea plăților datorate pentru serviciile de gospodărie comunală a fost admisă, cu încasarea de la Arcadie Boicu în beneficiul APLP nr. 54/39, plățile datorate pentru serviciile de livrare a agentului termic aferente locuinței nr. 222 din str. Alecu Russo 59/4, mun. Chișinău, pentru perioada 01 iulie 2006 - 01 octombrie 2014 în sumă de 8 373,40 lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat achitate proporțional pretenției admise în sumă de 251, 20 lei.

La data de 24 decembrie 2015 Arcadie Boicu a declarat apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea inițială înaintată de APLP nr. 54/39 să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de Arcadie Boicu să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 apelul declarat de către Arcadie Boicu a fost respins cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La data de 20 mai 2017, Arcadie Boicu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor de judecată emise în cazul dat și urmează a fi casate ca neîntemeiate, deoarece sunt emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Consideră că decizia instanței de apel nu corespunde tuturor normelor de drept și nu răspunde la toate obiecțiile formulate de recurent în procesul examinării cererii de apel.

Menționează că obligația de a achita prestația litigioasă revine chiriașului Ivanov și persoanelor gazde Storceac G. și alții și nu-i sunt opozabile lui, deoarece nu și-a exprimat acordul de a prelua datorie.

Mai indică că în cazul dat are o deosebită relevanță termenul dreptului la acțiune care se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului, prin urmare instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 267 alin. (1) și art. 272 alin. (1) Codul civil.

La fel consideră că instanța nu a îndeplinit cerințele art.185 alin. (1) lit.a) CPC și anume nu a soluționat problema intervenirii în proces a locatarului precedent Ivanov și Straciuc G.T.

La data de 10 august 2017, SA „Termoelectrica” a depus referință prin care a solicitat ca recursul declarat de Arcadie Boicu să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă decizia instanței de apel este emisă la data de 29 martie 2017, iar la 20 mai 2017, Arcadie Boicu a depus cererea de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Arcadie Boicu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Este neîntemeiat și nu poate fi reținut argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel a emis o decizie contrar circumstanțelor pricinii și cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Arcadie Boicu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Arcadie Boicu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru